

Селимъ влѣзе въ Алебъ и покори граדותъ Хама, Дамаскъ и Емсъ. Той са показа великодушень къмъ тѣзи градове, украси и прѣправи джаминтъ, а дамасската направи чудна; тукъ дойдоха всичкитъ арабекы емиры що управлявахъ Сирія и му поднесохъ знаковетъ на покорността си; сжщото сторихъ и шейцитъ и ливанскитъ Друзы.

Между туй Туманъ-бей бѣше наслѣдилъ на Гаври, убитъ въ битвата при Дабикъ, и продължаваше войната. Слѣдъ четеримѣсечно бавеніе въ Дамаскъ, Селимъ отиде на срѣща му и Мамелюцитъ быдохъ пакъ разбиты нѣколко пѣти и най-много въ околноститъ на Каиръ. (1517). Слѣдъ тѣзъ побѣда Османцитъ навлѣзохъ въ града; побѣденитъ са забраняхъ отъ улицъ въ улицъ, отъ къщъ въ къщъ, въ растоянъе на три дни и три ноци; най-послѣ тѣ сж предадохъ и заедно съ 30000 жители быдохъ исклани.

Туманъ-бей са утвърди въ Делта, потърси тамъ нѣкое убѣжище у Арабитъ, които го предадохъ Селиму. Той го прие най-напрѣдъ съ почести: но подозрѣніята му като са възбудихъ отъ тѣзъ, които го окръжавахъ, той го прѣдаде на единъ отъ неговитъ неприятели, а този го уби съ ржцѣтъ си при една порта на Каиръ.

Султанъ Селимъ останъ единъ мѣсець въ столицата на Египетъ, като раздаваше милости и чинове, вършеше управленіето, посѣщаваше славнитъ джамии, всички чювны зданія, училища и книгопазници. Отъ тамъ той отиде въ Александрія и на 28 Маія прегледа туреката флота която по негова заповѣдь отиваше да вземе ключоветъ на Мека. Шерифътъ на тозъ градъ и арабскитъ племена припознахъ надъ себе си върховната власть на Портата и Султанъ Селимъ прие титлата *Хадим-юл Харимеинъ Шерифеинъ*, което ще кажи: служител на двата святы градове Мека и Медина. Подиръ туй той отиде въ Дамаскъ и са занимава пакъ за управата на мѣстото. Тамъ като тури наредъ данька на Сирія обходи непознатъ Иерусалимъ. Роптаніята на войската му го принуди да са върне въ Цариградъ като заведе съ себе си послѣднийтъ отъ халифитъ абасидскы Му-